«АДВАКАТОН»-И ХИЁНАТКОРУ ТЕРРОРИСТОН

Ҳодисаҳои охири руйдода, аз он далолат мекунад, ки як гурӯҳҳи фиребхӯрдаву аз ҳисоби грантҳои хориҷӣ ишкашамон сер гашта, акнун худро дар тамоми дунё “Адвакатон”-и хиёнаткорону терроистон муаррифӣ менамоянд. Он чӣ айён аст, ҳоҷат ба баён нест. Лекин лозим донистем ба даҳони ин чанд бефаросату ватанбезор “муште” занем то худу хоҷагонашон напиндоранд, ки “дурӯғгуйиву дасиса офариданҳояшон аз чашми мардум пинҳон аст. Ахиран фирори қасди чанд тан зиндонии террорист ва ваҳшӣ аз зиндони Ваҳдат ба мавзӯи гурезаҳо аврӯпойиву Варшава табдил ёфт. Аз Иқболи беномус сар карда то Кабирии хиёнаткору рӯбаҳмизоҷони дигар минбарро бо дурӯғӯ риёкорӣ оройиш дода, мардумро мисли худ гумроҳ кардан мехоҳанд. Ҳоло он ки таҷрибаи давлатҳои пешрафтаи дунё шаҳодат медиҳад, ки дар ҳеҷ кишвари дунё сари террористу одамкуш ва авбоши ватанбезорро силаву меҳрубонӣ намекунанд. Оё Шумо ҳамдасти террористу одамкушон ҳастед?! Сиёсати пешгирифтааи хиёнаткоронаатон аз он гувоҳӣ медиҳад, ки ҳимояи рӯйи рост аз як даста авбошу террорист ва одамкуш,

ки гуноҳашон дайн гашта, шуморо чун ҳомии терроистону одамкушон муарримфӣ менамояд.

Пас ин ҳама ҳазёнатон ба хотири чанд террористи кушта шуда, худро ширин кардан дар назди хоҷагони грантхуратон бошад вой ба ҳолатон.... Мардӣ он набуват, ки густохона берун аз ватан ватанфурӯширо пеша кунед. Ҳеҷ як далели сохтаатон миллати тоҷикро парешон намекунад. Халқи тоҷик кӣ будану чикора будани шуморо кайҳо фаҳмидааст. Як бор бо роҳи фиребу найранг фарзандони Ватанро куштед Ватанро ба вайрона табдил додед ҳоло низ дар сар хаёли хом мепарваред. Аблаҳу нодон бесаводу хиёнаткор касе аст, ки аз як ҳодисаи муқаррарӣ ба хотири нафси бадаш, пушти ифлосаш ва дайдугиии рафиқонаш манфиат бардоштан мехоҳад. Яъне ҳанӯз дар рагу пути шумо хиёнат ба Ватан ва миллат рафтори муқаррарист. Ҳар яки шуморо миллати тоҷик барвақт "оқ" кардаву дигар ҳеҷ гоҳ аз номи мардуми тоҷик сухан гуфтан ҳақ надоред.

Паймони душманшодкун ва ҳалқаҳои тортанакмонандатон моли худи роҳбару авлоду чанд хешу табори гурезаатон аст. Хиёнат хиёнат аст, он номи дигар надорад. Хиёнаткори ватанбезор ҳарду рӯяш сиёҳ аст. Аз он дунё рондаву дар ин дунё ради маърака буданаш барои ҳамагон ошкор мебошад.

Нокасе аз Олмону Варшава ва Фаронса ба сари ҳаммиллатонаш санг мепартояд. Худобехабари мардумозоре аз кардаи худ бехабар бо дурӯғи шохдораш мехоҳад ҳеҷ касро не дар паси экрани компютер тоҷик ҳаммиллат ва ватанашро дар назди хориҷиён мефӯрушад. Ай бехабарон оё нанг номус надоред, хиёнати аблаҳонаатонро бо узри ноҷо пӯшондан мехоҳед. Халқ кару куру гунг нест, ки ин амали ноҷавонмардонаи Шуморо набинаду надонад. Пас дастгирӣ аз чанд авбошу террорист мақсаду мароми ҳамешагии шумост. Ва ин сиёсати палидонаро дар дили Аврупо бо дархости хоҷагонатон амалӣ карданиед. Яъне, дар ҳаққи Ватан хиёнат кардан, ҳаммиллати худро дашном додан рӯйи рост дурӯғпароканиҳои худро рост нишон додан мақсаду мароми ҳамешагии як гурезаҳои ватанбезор аст.

Кабирӣ худро дар нақши адвокати террористу авбош дида лаззат мебарад. Думравонаш аз ӯ илҳом гирифта худро хандахариши дунё намуданд. Вой бар ҳоли шумо хиёнаткорон мурданатон беҳ беҳтараш либоси занона ба бар кунед, зеро феълу рафторатон ба занони кучабозор сахт монанд аст. Дар гушҳоятон ҳалқ кунед, ки чанд зиндонии аз нигоҳи қонунӣ бо гуноҳи худашон ҷазододашуда инҳо тудаи авбошу террост буданд на каси дигар. Пуштибонӣ аз гурӯҳи

террористӣ баёнгари он аст, ки ҳомии террористону авбошон дуздону одамкушон дар куҷо нишастааст ?! Ва аз ин авбошони зиндонии сиёсӣ сохтан ҳеҷ далелу санаде надорад. Дурӯғ навиштан ҳам ҳад дорад ......